

בגיליון זה

נציגות AUSA בישראל	2-1
מטוסי חיל האוויר הבריטי עוקבים אחר טילים רוסיים	2
יותר מ-300 פגמים במטוס החדש	3
הפנטגון חושף אסטרטגיה חדשה לנשק גרעיני	5-4
אסטרטגית הביטחון הלאומי של ארה"ב לשנת 2017	7-6
רוסיה תוקפת כוחות אמריקאים	9-8
בגדדי ויתר על מנהיגות המדינה האיסלמית לאחר שנפצע	10

נציגות AUSA בישראל

בבחינת כיצד ניתן להסתייע ב-AUSA לטובת ישראל – מתברר כי:

1. חטיבת המשפחות איננה רלוונטית.
 2. חטיבת התכנים: אנחנו מקיימים איתה קשר רצוף כבר חמש שנים, יש לנו מזכר הבנה חתום איתה לשנת"פ, ונקיים יום עיון משותף ביוני 2018 בווישינגטון שיעסוק בסוגיות של מנהיגות והפתעה טקטית במלחמת יום הכיפורים.
 3. חטיבת "התעשיות" רלוונטית מאוד: היא מסייעת לתעשיות קטנות ובינוניות (בממדים אמריקאים) להשתלב במערכות המכרזים הממשלתיים האמריקאים.
- מתוקף חתימתו של מזכר ההבנה, ה-MOU בין מדינת ישראל לבין ממשל אובמה, תבטל בעוד כשלוש שנים המרת דולרים סיוע למטבע ישראלי, וחברות ביטחוניות תצטרכנה למצוא דרכים אחרות כדי לשרוד. החברות הגדולות – רפאל, תע"א, אלביט תע"ש ודומיהן פתחו חברות אמריקאיות כדי לעבור את השינוי, אבל מאות חברות קטנות, או קבלני משנה של החברות הגדולות, נותרו בלא מענה – אין להם היכולת או הידע הנחוצים כדי לעבור למתכונת פעולה חדשה.

סמינר תעשיות 22 בפברואר 2018

באוקטובר 2017 בד בבד עם חתימתו של מזכר ההבנה לשיתוף פעולה בין AUSA ומכון חץ, התמניתי כסגן נשיא מחוז אירופה של AUSA לישראל. AUSA היא עמותה שאינה למטרות רווח של יוצאי הצבא האמריקאי, שהוקמה בשנת 1950, ומונה כיום 9 מחוזות, 121 סניפים, 117,000 חברים.

סמינר תעשיות 22 בפברואר 2018

AUSA מוכוונת לתמיכה בצבא היבשה האמריקאי, חייליו ובני משפחותיהם. יש בה מעין שלוש "חטיבות": האחת עוסקת בחיילים ובבני משפחותיהם בארה"ב ובבסיסים מעבר לים – משהו שדומה לארגון "צוות" שלנו – אך גדול ונרחב הרבה יותר גם בהיקף וגם בתחומי הפעילות; "החטיבה" השנייה עוסקת בתכנים, בפרסומים, בסמינרים, בימי עיון וכיוצא באלה, ו"החטיבה" השלישית משמשת כקישור ולובי בין הצבא לבין התעשיות הביטחוניות והקונגרס ופועלת בשני הכיוונים: מעבירה מידע וגם מפעילה קשרים ולחצים לקידום האינטרסים של הצבא.

תעשיות ביטחוניות ישראליות מיוצגות בתערוכה הביטחונית הגדולה ביותר בצפון אמריקה הנערכת על ידי AUSA מדי שנה (בחודש אוקטובר).

פנינו למשרד הביטחון – סיב"ט והצענו לקיים יום עיון לתעשיות ישראליות קטנות ובינוניות ולהציג את האפשרויות והדרכים הפתוחות להשתלבות. סיב"ט הרימו את הכפפה – ובמהירות וביעילות זומנו התעשיות ונערך סמינר שהתקיים ב-22 בפברואר, ובו לקחו חלק 80 נציגי חברות ונערכה הדרכה על-ידי נשיא AUSA אירופה, מר אריק ליין – בהצלחה רבה. חברות נוספות שביקשו להשתתף נדחו על-ידי משרד הביטחון בשל שיקולי גודל האולם ושיקולים אחרים.

חוסר הידע עצום, הרעב עצום, ומרחב ההזדמנויות בעולם החדש – גדול.

אנחנו נמשיך ונעמיק את פעילותנו, אם ישירות בתעשיות המבקשות זאת, ואם בסבבים נוספים עם משרד הביטחון (התאחדות התעשיינים מהססת משום מה), יש הון רב בסביבה, יש קשרים ואמצעים לקפוץ לאוקיינוס הזה – הדבר מחייב התאמה לסטנדרטים ולתרבות העסקית האמריקאית, אבל ברור שיש כאן אפשרויות רבות.

בדיוק כפי שאנחנו פועלים עם חטיבת התוכן בפרסום ספרים, קיום סמינרים וימי עיון כך נסייע לתעשיות קטנות ובינוניות הרוצות בכך להשתלב במערכת ההתקשרויות האמריקאית.

פרטים על AUSA מופיעים בקישור הבא – <https://www.ausa.org>

בבדיקה שערכנו התברר כי יש הרבה מאוד כסף אמריקאי ממשלתי/ ביטחוני בסביבה – ורובו לא מוכר כלל לחברות בישראל. מחוץ לזרימה הידועה של תקציב הביטחון (שיגמר בעוד שלוש שנים) קיים צבא ארה"ב המוצב באירופה, גורם שמוציא מכרזים במיליארדי דולרים מדי שנה לכל סוגי הרכש לאחזקת הצבא באירופה, החל בהצטיידות וכלה בשירותי אחזקה, ישנם גם מכרזים של רשויות כמו ה-FBI, המשרד להגנת המולדת, ומשרדים נוספים במאות מיליארדי דולרים.

בבחינה מדגמית שערכנו לגבי מספר המכרזים שיצאו ביום אחד – סתמי – נמצא כי יצאו 28,000 מכרזים על-ידי כלל הרשויות – והם פתוחים בפני כולם.

ובנוסף על כך בתוכנית FMF, מבצעת ממשלת ארה"ב באמצעות יחידת ההנדסה באירופה פרויקטים של בינוי בישראל במתקני צה"ל בתקציב שבין 0.5-1 מיליארד דולר בשנת 2018 לבדה. המכרזים יוצאים לחברות אמריקאיות ואלה מתקשרות בתורן עם קבלני משנה ישראלים – יודעי סוד.

נוכחנו כי יש צורך להציג את מרחב ההזדמנויות האלה, לסייע ביכולות של AUSA לחברות קטנות ובינוניות להשתלב במרחב העצום הזה של כסף ביטחוני אמריקאי, הזמין לכל מי שיודע לעמוד בתנאי ההתקשרות.

מטוסי חיל האוויר הבריטי עוקבים אחר טילים רוסיים

מאת: טים ריפלי ומרק הוקהאם, "סנד"י טיימס"

מקורות ביטחוניים מוסרים כי משימתם היתה לעקוב אחר טילי "איסקנדר" המוצבים בבסיס חיל האוויר הרוסי צ'רניאחובסק, ומוגנים על ידי הגנה אווירית ארוכת-טווח וטילי הגנה המוצבים על החוף.

מרשל האוויר (דימ') גרג באגוול, בעבר סגן מפקד חיל האוויר לענייני מבצעים, הגדיר את הצבתם של טילי "איסקנדר" כ"התגרות". לדבריו "כאשר משהו מוציא חימוש חדש אתה תמיד רוצה לגשת ולהתבונן בו."

מטוסי סנטינל R1 ביצעו שלוש משימות בהן הקיפו את המובלעת הרוסית בקלינינגראד.

מטוסי הריגול של חיל האוויר הבריטי עוקבים אחר הצבתם של טילים בליסטיים בעלי יכולת גרעינית בקלינינגראד.

במרוצת 2017 ביצעו מטוסי סנטינל R1 שלוש משימות בהן הקיפו את גבולות המובלעת הרוסית. המטוסים יצאו מבסיס חיל האוויר הבריטי וודינגטון, שבלינקולנשייר, ונשאו מכ"ם שביכולתו להצביע על מיקומן של יחידות צבא על הקרקע.

יותר מ-300 פגמים במטוס החדש**מאת: דבורה היינס – 5 בפברואר 2018**

הדור הבא של מטוסי F35 שנועדו לשימוש בארה"ב ובבריטניה כשיר לטיסה רק כמחצית מהזמן ונראה שיידרש שדרוג – כך דיווחו בכירים בארה"ב.

בתוכנית המטוס, שעולה מיליארדים ובראשה עומדת ארה"ב יש יותר משלוש מאות בעיות בלתי-פתורות בעדיפות גבוהה – כך קבע רוברט בלר, ראש הגוף לניסויים מבצעיים ולהערכה בפנטגון בדו"ח השנתי שהגיש.

בריטניה מיועדת להפעיל בדצמבר את הטייסת הראשונה של תשעה מטוסי F35B, שנבנו על ידי לוקהיד מרטין, מבסיס חיל האוויר בנורפולק.

חולשת הצמיגים בכני הנסע של המטוס המופעל בנושאות מטוסים היא אחת הבעיות שהדו"ח מעלה. עוד צוין בדו"ח שמשך השירות בין שדרוגים יהיה רק מחצית מזה של דגמי C-17 המתוכננים ל-8,000 שעות טיסה.

"התוכנית נאבקה למצוא ל-F35B צמיגים חזקים די הצורך לנחיתה רגילה במהירות גבוהה, שיהיו רכים מספיק לרכך נחיתה אנכית, ועדיין קלים דיים למבנה המטוס הנוכחי" צוין בדו"ח.

בנובמבר, נמנו בתוכנית F35 לא פחות מ-301 בעיות ברמה 1 ו-2 שצריך לפתור כדי לאפשר "בחינות יעילות מבצעית", נכתב בדו"ח; טופלו 88 בעיות בלבד.

תא"ל לינקולן טיילור, קצין בכיר שאחראי על הספקת המטוסים לבריטניה – העשויה לרכוש 138 מטוסים – אמר שהוא בטוח שתשעת המטוסים הראשונים יגיעו לרמת הכשירות המבצעית הנדרשת בדצמבר.

הפנטגון חושף אסטרטגיה חדשה לנשק גרעיני, ששמה קץ ללחץ שהופעל בימי אובמה כדי לצמצם את מאגר הנשק של ארה"ב

מאת: פול סון

חוסר היציבות והצפיות שניכרו בטרומפ' עוררו דאגה נוספת בקרב האמריקאים לגבי סמכותו הבלעדית של הנשיא להורות על התקפה גרעינית. אזהרתו בקיץ שעבר כי יטיל "אש וזעם שכמותם לא ראה העולם אי פעם", היתה איום פומבי נדיר מצידו של נשיא אמריקאי לעשות שימוש בנשק גרעיני.

המדיניות שנחשפה באחרונה מציגה את הכנסתן של פצצות גרעיניות שתפוקתן נמוכה לטילים בליסטיים המשוגרים מצוללות.

לרוסיה מאגר נשק גדול של כלי נשק גרעיניים קטנים, וזהו הדבר שלארה"ב חסר במיוחד. הפנטגון מודאג שמא תוכל מוסקבה לתפוס חלק משטחה של מדינה שהיא בעלת בריתה של ארה"ב – או את שטחה כולו, ואז לפוצץ נשק גרעיני קטן כדי למנוע מכוחות אמריקאים לחוש לעזרתה. וושינגטון תיאלץ לבחור בין פתיחה בהתקפה גרעינית על רוסיה בקנה מידה הרבה יותר גדול, לבין תגובה בכלי נשק קונבנציונאליים פחות מסוכנים, והדבר יגרום לווינגטון להיראות חלושה. לדברי הפנטגון, הוא מעוניין בנשק תואם כדי להשוות את העוצמה.

המדיניות החדשה של הפנטגון מתווה גם תוכניות לטווח-ארוך להחזרתו של טיל שיוט המשוגר מצוללת גרעינית, ומכונה SLCM ואשר ממשלו של הנשיא בוש (הבן) חדל להציבו בצוללות ואילו ממשל אובמה תבע להרחיקו מהמאגר הגרעיני. פקידי ממשל אומרים כי SLCM ירגיע את יפן וקוריאה הדרומית לנוכח האיומים מקוריאה הצפונית, וילחץ על רוסיה לחדול מהפרותיה את ההסכם לגבי כוחות גרעיניים בטווח בינוני.

טיוטה של המדיניות החדשה, שהודלפה באמצע חודש ינואר, עוררה התנגדות עזה מצידם של התומכים בפירוק הנשק הגרעיני, שתקפו את ממשל טראמפ על כך שדרש מה שתיארו ככלי נשק גרעיניים חדשים ולא-נחוצים שעלולים לגרום מרוץ חימוש.

המתנגדים מאשימים את משרד ההגנה האמריקאי בכך שהוריד את הסף של מה שעלול לעורר תקיפה גרעינית אמריקאית, וצינו את התקפות הסייבר ברשימה של איומים אסטרטגיים לא-גרעיניים.

המדיניות החדשה "דורשת נשק גרעיני שמיש יותר בעל תפוקה נמוכה, והשימוש הראשון בו בתגובה להתקפות סייבר ונשק קונבנציונלי על תשתיות אזרחיות כמו רשתות הכספים, התחבורה, אנרגיה, ותקשורת", אמר ברוס בלייר, המייסד-במשותף של קבוצת

הפנטגון פירסם באחרונה את המדיניות הגרעינית החדשה שיידרשו לה שני סוגי נשק חדשים, ובכך הקיץ הקץ על המאמצים שנעשו בתקופת נשיאותו של אובמה להפחית את הגודל והטווח של המאגר הגרעיני האמריקאי ולצמצם את חלקם של כלי הנשק הגרעיניים בתכנונה של ההגנה.

שר ההגנה ג'ים מאתיס אמר בדברי ההקדמה שלו למדיניות החדשה – העידכון הראשון מאז 2010 – כי השינויים משקפים את הצורך "להישיר מבט אל המציאות ולראות את העולם כפי שהוא, לא כפי שהיינו רוצים שיהיה."

המדיניות של הממשל הקודם הייתה תלויה במה שהנשיא ברק אובמה כינה "מחויבות מוסרית" של ארה"ב להוביל באמצעות מתן דוגמה – ולפטור את העולם מכלי נשק גרעיניים. אבל בכירים בממשלו של טראמפ ובצבא ארה"ב טוענים כי גישתו של אובמה הוכחה כ"אידיאליסטית יתר על המידה", במיוחד לנוכח העובדה שרוסיה מופיעה שוב כאויבת, וכי כשלה בניסיונה לשכנע את אויבותיה הגרעיניות של ארה"ב ללכת בעקבותיה.

"במהלך השנים האחרונות, עסקו רוסיה וסין בבנייתם של סוגים ומינים שונים של כלי נשק גרעיניים, מערכות שיגור וכן ראשי נפץ ממש", אמר לעיתונאים גנרל פול ג'י. סלווה, איש חיל האוויר וסגן יו"ר המטות המשולבים, בתחילת החודש. "לא עשינו זאת, ופירוש הדבר הוא שהיכולת של מאגרי הגרעין של רוסיה וסין משתפרת למעשה לעומת זו שלנו."

המדיניות הגרעינית החדשה נסמכת על הבטחתו של הנשיא טראמפ, עוד בטרם נכנס לתפקידו, להרחיב ולחזק את היכולות הגרעיניות של ארה"ב. הנשיא טראמפ התחייב כמו כן בנאומו לאומה בתחילת פברואר, לבנות מאגר גרעיני "חזק ועוצמתי במידה כזאת שירתיע מפני כל מעשה תוקפנות."

האיומים השתנו באופן דרמטי מאז עדכן הפנטגון את מדיניותו הגרעינית, לנוכח הופעתה המחודשת של רוסיה כיריב גיאופוליטי, וכאשר מוסקבה ובייג'ינג משקיעות במאגרי הנשק הגרעיניים שלהן. בינתיים הצליחה קוריאה הצפונית להתקרב יותר לבעלות על טיל שמסוגל לפגוע בשטחה של ארה"ב באמצעות ראש נפץ גרעיני, ובכך להחזיר את האפשרות למלחמה גרעינית אל השורה הראשונה של הנפש האמריקאית, לראשונה מאז ימי המלחמה הקרה.

[ארה"ב יכולה להחריב את 'חלק הארי' של תשתית הטילים הגרעיניים של צפון קוריאה, אמר גנרל בכיר]

סלווה, סגן יו"ר המטות המשולבים, אמר כי הבדיקה עלתה בקנה אחד עם המדיניות האמריקאית שנמשכה עשרות שנים. עוד הוסיף כי הרעיון שארה"ב תחזור להתקפה גרעינית בתגובה להתקפת סייבר פשוטה אינו מדויק. "אנו שומרים לעצמנו את הזכות לעשות שימוש בנשק גרעיני כאשר האינטרסים הלאומיים שלנו, האוכלוסייה שלנו או התשתית שלנו מותקפים וסופגים תוצאות משמעותיות", אמר סלווה, ורמז כי כל התקפה שכזאת, שגוררת מספר גדול של הרוגים, עלולה לעורר תגובה גרעינית מצידה של ארה"ב.

"גלובל זירו" הפועלת לפירוק הנשק הגרעיני. "המלחמה הגרעינית הופכת כך לאפשרית יותר, לא פחות" הפנטגון מכחיש את הטענות הללו ומציין כי המדיניות החדשה ממשיכה להתנות שארה"ב תעשה שימוש בנשק גרעיני רק "בנסיבות קיצוניות". רוב סופר, סגנו של עוזר שר ההגנה לענייני טילים וגרעין, אמר כי שילובן של יכולות חדשות עשויה להעלות את הסף על ידי כך שתצמצם את האפשרות שרוסיה תחשוב כי תוכל להצליח כשתיזום התקפה גרעינית מצומצמת נגד ארה"ב ובעלות בריתה.

הירשימה 1945

אסטרטגית הביטחון הלאומי של ארה"ב לשנת 2017

תקציר מנהלים מאת "המבוגרים שיושבים בחדר"

מאת: תומס רייט

אם הנשיאות הנכלולית לא תנוהל בדרך אפקטיבית, היא עלולה להוביל עד מהרה להתפרקותה של מערכת הבריתות האמריקאית, למשבר פיננסי גלובאלי חדש, ולהופעתו המחודשת של עימות בין-מעצמתי גדול בתוך החלל האסטרטגי שנוצר. הנשיא כבר הותיר את ארה"ב חשופה ובלתי מוגנת למול הלוחמה הפוליטית של הרוסים והוא מעלים עיניו מהטרור הפנימי.

ובעודנו ממשיכים להתמקד באתגר הפנימי שלנו, עלינו להיות מודעים גם לכך שהסכנות החיצוניות שהיו קיימות ב-8 בנובמבר 2016 לא הלכו לשום מקום. ארה"ב חייבת להתמודד עם התוקפנות הרוסית, עם הטרור, התוהו ובוהו במזרח התיכון, הרביזיוניזם הסיני וקוריאה הצפונית. ואולם גם מעל עניינים אלה נפרס צילו של הנשיא הנכלולי. יש לו היכולת לבטל את התגובות שלנו לאיומים האלה על ידי ערעורה של מדיניות החוץ האמריקאית מבפנים. ההתמודדות עם סכנות חיצוניות דורשת אסטרטגיה שתתמודד עם הבעיה הפנימית שלנו.

האסטרטגיה שלנו: הכלה

מטרתנו היא לקיים מדיניות חוץ אמריקאית שפווה. שינויי משטר כלל לא באים בחשבון. אנחנו מכירים בכך שדונלד טראמפ הוא הנשיא הנבחר באופן דמוקרטי, ועל כן בידיו הסמכות לקבוע את המדיניות ואין לנו שום שאיפה או כוונה לחתור תחתיה. לפיכך האסטרטגיה שלנו מכוונת להכיל את המרכיבים המסוכנים ביותר בנשיאותו.

המפתח לאסטרטגיה שלנו הוא להקיף את הנשיא באישים העוסקים במדיניות חוץ – מקצוענים ואנשי ממשל מתונים. חיבתו של הנשיא טראמפ לקציני צבא בדימוס הקנתה לממשל את הכניסה לממשלו. מעמדנו התחזק במהלך השנה כשלוטננט גנרל ה.ר. מקמאסטר החליף את מייקל פלין כיועץ לביטחון לאומי וג'ון קלי החליף את רינס פריבאס כראש הסגל. מינויו של קלי במיוחד מבטיח שבוגר אחראי נמצא יחד עם הנשיא מרבית הזמן. פירושם של ההישגים הללו הוא שלמעשה המתונים שולטים עכשיו בבירוקרטיה של הביטחון הלאומי, והדבר מאפשר לנו לדחוק את הרדיקלים לשוליים ולשלוט בזרימת המידע, בתהליך הבין-ארגוני, ובאופציות המדיניות הפורמאליות המוצעות לנשיא.

כיוון שהאבות המייסדים נתנו דעתם לאיום הנורא של מונרך יהיר ורפה-שכל, הם תכננו למעשה מערכת שמסייעת להכיל נשיא כמו

אנשי המועצה לביטחון לאומי בארה"ב, טורחים על השלמתה של אסטרטגית הביטחון הלאומי של ממשל טראמפ בהוראת הקונגרס. האסטרטגיה אמורה לתאר את האינטרסים של ארה"ב, לזהות את האיומים על אותם אינטרסים, ולהתוות אסטרטגיה שתפעל נגדם. אלא שהמועצה לביטחון לאומי של טראמפ עומדת בפני בעיה מיוחדת במינה: האיום הגדול ביותר על ביטחונה הלאומי אינו איזשהו אויב זר, אלא נשיא ארה"ב. לפיכך נדרשת אסטרטגיה חדשנית, וכך אני מתאר לעצמי בדימויני מה ש"המבוגרים שבחדר" עשויים לכתוב לו אילו עמדו להכיר בקיומו של האתגר הייחודי הזה.

אינטרסים אמריקאים

המחלוקת בתוך ממשלת ארה"ב לגבי הגדרתם של האינטרסים האמריקאים מרה יותר מאשר באיזשהו זמן מאז מלחמת העולם השנייה. הנשיא והסובבים אותו מאמינים כי ארה"ב רומתה ונשדדה על ידי הסדר הבינלאומי שיצרנו והובלנו מאז שלהי שנות ה-40 של המאה הקודמת. אנשי "הזרם המרכזי" בתוך הממשל – ובכללם מרבית חברי הקבינט והמועצה לביטחון לאומי – סבורים שההפך הוא הנכון. אנחנו – המכונים "המבוגרים שבחדר" לא פתרנו את הסוגייה הזאת. היתה לנו הצלחה מסוימת כששיכנענו את הנשיא לכלול בריתות וכן כלכלה עולמית משגשגת בין האינטרסים של ארה"ב, אך הדבר כרוך במאבק. איננו יודעים אם יחזיק מעמד. בינתיים, אנחנו מרגיעים את העולם כי האינטרסים של ארה"ב הם קבועים – ביטחונה של המולדת ומערכת בינלאומית יציבה שמקדמת שלום, שגשוג וחרות.

האיום שגלום בנשיא חריג

האיום הגדול ביותר הנשקף לאינטרסים האמריקאים כיום הוא הבוס שלנו, נשיא ארה"ב. הוא מיוחד במינו מבחינת המזג, התפיסה והאידיאולוגיה. מעולם לא היה לארה"ב נשיא כמוהו בעבר, ואין זה סביר שיהיה עוד משהו כמותו. הוא מהיר-חימה, הוא מסרב להקשיב לעצות, הוא לא מתמצא בכלל בהיסטוריה של העולם, הדחפים האינסטינקטיביים שלו אינם עולים בקנה אחד עם הדוקטרינה האסטרטגית ארוכת הטווח של ארה"ב והוא מושפע במידה מופרזת ממהדורות החדשות של רשתות הכבלים, משולי האינטרנט, ומדבריו של האדם האחרון ששוחח איתו.

אנו נימנע מכל ביקורת פומבית על הנשיא. אנחנו נפגע במודע בשמנו הטוב תוך כדי שנגונן עליו בזמן שלא יהיה ראוי לכך. הנשיא דורש הפגנה פומבית של נאמנות ואנחנו אכן נחלוק לו את השבחים המתבקשים הללו – לא למענו אלא למען טובת הכלל.

כל המאמצים האלה יעלו בתוהו אם ההתמקדות הפנימית שלנו תוליד משברים ומכשלות בחוץ לארץ. משום כך עלינו לוודא כי מאמצינו להכיל את הנשיאות הנכלולית, יכללו גם התוויית מדיניות חיובית שתתמודד עם הטילים הגרעיניים של צפון קוריאה, עם תוקפנותה של רוסיה, חוסר היציבות במזרח התיכון וסכנות אחרות. ננצל את חיבתו של הנשיא טראמפ לדיפלומטיה אישית כדי לחזק את הבריתות שלנו, נסתמך במידה רבה על שר ההגנה ג'ים מאתיס, ונניח לכל הבדלי המדיניות בינינו – כמו למשל אלה שבין הניאו-שמרנים והריאליסטים – כדי להתמקד במה שמשותף לנו.

הנשיאות הנכלולית מהווה מבחן חסר תקדים של מוסדות הביטחון הלאומי ומדיניות החוץ של ארה"ב. עם זאת אנו סמוכים ובטוחים כי בסופו של דבר הם חזקים יותר מאשר מנהיגם.

הכותב, תומס רייט – עמית בכיר במכון ברוקינגס.

טראמפ – לפחות בעולם שבו לנשיא לא הייתה הסמכות הבלעדית לשגר נשק גרעיני. מאז מלחמת העולם השנייה, הלכה הזרוע המבצעת וצברה בהתמדה כוח. ועתה הגיעה השעה לוותר ולהחזיר במודע את הכוח לזרועות האחרות. זה היה מרכיב קריטי בהכלה עד כה. הקונגרס הוסיף סנקציות חדשות על רוסיה ודחה את הכוונה לקצץ את תקציבו של משרד החוץ. לבתי המשפט היה תפקיד מכריע ב"דילול" האיסור על כניסת מוסלמים. אבל אלה הם רק אמצעי חירום לא מתוחכמים. במשך הזמן יוכל הנשיא לעקוף אותם אם ימצא גיבורים ביורוקרטים מיומנים.

האמת המרה היא שבידי נשיאות רמאית נותרים נכסים רבים, והראשון שבהם הוא יכולתו של הנשיא לומר כל מה שהוא רוצה ולפטר כל אחד מאיתנו בכל רגע. כדי להכיל את הנשיא ביעילות, עליו להאמין כי מדיניות החוץ שלנו היא מדיניות החוץ שלו. מטעמי טקטיקה נקרא למדיניות החוץ המסורתית של ארה"ב "אמריקה תחילה". כך נטען כי כדי לשרת את האמריקאים תחילה, אנו חייבים לעבוד עם בעלי הברית שלנו, לתמוך בכלכלה עולמית בריאה, ולקיים את הערכים שלנו. אנחנו ננצל ללא רחמים את חוסר המומחיות של סיעת "הראשונים" ואת הנכונות לקלוט ולכבוש את הסיסמאות שלהם. הם עשויים להגדיר חלקית את מה שאנחנו אומרים אבל אנחנו נגדיר לחלוטין את מה שאנחנו עושים. אנו מקווים כי סדרה של הצלחות יניעו את הנשיא לקבל את המסגרת שלנו מבלי לחשוב.

רוסיה תוקפת כוחות אמריקאים

שכירי החרב של פוטין מקיזים את דמם בסוריה בעוד הוא מנסה להסיג את טראמפ

משרד החוץ הרוסי הודיע לבסוף כי "כמה תריסרי" רוסים נהרגו או נפצעו, אך לטענתו "חיילים המשרתים בצבא לא השתתפו בשום אופן ולא נעשה שימוש בציוד צבאי רוסי".

תלוי כיצד מגדירים את "הצבא הרוסי" מתחזקות הראיות כי ההתקפה תוזמרה על ידי ייבגני פריגוז'ין, האולוגר הרוסי שמבצע חלק גדול מהעבודה המלוכלכת של מר פוטין. עסקיו כוללים "סוכנות מחקר אינטרנטי", חברת מדיה שהורשעה באחרונה על ידי חבר מושבעים פדרלי בגין התערבות בבחירות 2016.

פוטין כבר הפעיל שכירי חרב בחצי האי קרים ובדרום אוקראינה, על מנת להיטיב ולשמר את האפשרות להכחיש במקרה שמשהו ישתבש. ממשל אובמה הוסיף את שמו של פריגוז'ין לרשימה השחורה ב-2016 משום שתמך בפלישתה של רוסיה לאוקראינה, ואילו ביוני העניש ממשל טראמפ את דמיטרי אוטקין, קצין ביון רוסי לשעבר, שהיה קשור לחבורת שכירי החרב של פריגוז'ין הנקראית ואגנר.

ואגנר נלחמת בסוריה מאז 2015, לדברי ברדלי האנלון מהמכון לחקר המלחמה, ובכלל זה במערכות שנועדו להשתלט על אזורים עתירי נפט. לדברי פריגוז'ין, פוטין מחלק בנדיבות לשכירי החרב חוזים הקשורים לנפט ולמכרות בסוריה.

"ווישינגטון פוסט" דיווח באחרונה, וציטט מקורות מודיעיניים, כי פריגוז'ין "השיג היתר משר רוסי ששמו לא נמסר", להתקפה ואף דן בעניין עם פקידי ממשל סוריים. פריגוז'ין לא היה יוצא כלל לפעולה שכזאת אלמלא קיבל את ההיתר לכך מהדרגים הגבוהים ביותר בקרמלין.

האמת מתחילה לצאת לאור על אודות התקפה רוסית על כוחות אמריקאים במזרח סוריה, שאירעה באחרונה, והיא ראויה לתשומת לב ציבורית רבה יותר. ההתקפה נראית יותר כמאמץ כושל לפגוע בארה"ב ולהלך אימים על הנשיא טראמפ כדי שייסוג מסוריה ברגע שדאעש יובס. הצבא האמריקאי ניצח בסיבוב הזה אבל כוחותיו של ולדימיר פוטין יתורו לבטח אחר הזדמנות לנקמה.

והרי מה שידוע לנו: כמה מאות גברים על נשקיהם התקרבו לבסיס של הכוחות המיוחדים האמריקאים בדייר אל-זור, בלילה שבין ה-7 וה-8 בפברואר. דוברת הפנטגון דאנה וייט אישרה זמן קצר לאחר מכן שהיתה זו "יחידה בגודל של גדוד" מתוגברת ב"ארטילריה, טנקים, מערכות לשיגור טילים ופגזים". הכוחות האמריקאים הגיבו במגננה "שילוב של הפצצות מהאוויר והפגזות ארטילריה".

הדוברת, וייט, סירבה לאשר את מספר התוקפים שנהרגו או למסור מי נלחמו, אף כי ארה"ב "צפתה" אחר ההתעצמות הצבאית במשך שבוע. שר ההגנה ג'יימס מאטיס כינה את העימות "מתמיה" והוסיף: "אין לי מושג מדוע הם תוקפים שם. ידוע שהכוחות [שלנו] נמצאים שם, וברור שהרוסים ידעו". הוא התייחס להסכם "מניעת עימות" בין ארה"ב ורוסיה שבמסגרתו הסכימו הרוסים להישאר ממערב לנהר פרת.

ואילו עכשיו נודע לנו כי לוחמים רוסים נהרגו בתקיפה, וכי החיזבאללה הלבנונים היו מעורבים. הקרמלין ניסה להצניע את דבר מותם של החיילים אבל קשה יותר להסתיר זאת כשארגונותיהם של ההרוגים חוזרים הביתה והרשתות החברתיות ברוסיה מפיצות את הדבר.

ייתכן שטרמפ אינו רוצה להשפיל את פוטין, אבל זה, לא ישכח את התבוסה הזאת רק משום שארה"ב אינה מתייחסת לכך.

הסכנה הנשקפת היא שמא יפרש פוטין את שתיקתה של ארה"ב כאות לכך שהוא יכול להסתכן ולנסות לנקום. פוטין מתמודד בבחירות שיתקיימו באביב, ואף שכבר הסדיר את הבחירות כך שניצחונו מובטח, הציבור הרוסי צריך לדעת ששכירי החרב שלו ספגו תבוסה משפילה. אם ארה"ב לא תאמר את האמת, ייקל על פוטין לספר את שקריו.

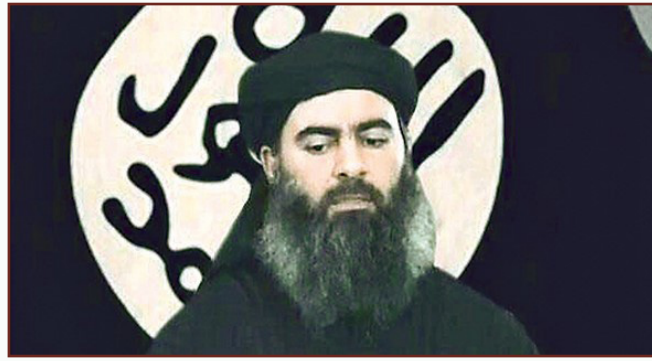
העימות עם הרוסים הראה גם שארה"ב מפעילה "איזור בטוח" דה-פקטו לבעלות ברית במזרח סוריה. הפנטגון עדיין רודף אחר לוחמי דאעש הפזורים, אבל מטרה אחרת היא השפעה על עיצובה של סוריה שלאחר דאעש. פוטין רוצה לדחוק את ארה"ב ובעלות הברית שלה החוצה כדי להעצים את הציור שלו עם איראן וכך יהיה הדומיננטי בסוריה. צפו לעימותים נוספים מסוג זה.

ולשם מה מסתכנים בהתקפה שכזאת, במיוחד לנוכח הכישלון שנחלה רוסיה? פוטין בוחן ללא הרף את החולשות אצל יריביו, וייתכן שרצה להביך את טראמפ בלקיחת כמה אמריקאים בשבי. אולי קיווה להסיג את הכוחות האמריקאים לאחור ולהשתלט על שדות הנפט הסמוכים. כיוון שטרמפ לא משדר שום איתות ברור לגבי כוונותיה של ארה"ב אחרי המאבק בדאעש, ולנוכח הטענות שהשמיע במהלך מסע הבחירות ב-2016 על כך שסוריה היא בעיה של "מישהו אחר", ייתכן שפוטין חשב שכמה הרוגים אמריקאים, שבויים, או נסיגה, יגבירו את הקריאה בארה"ב לצאת מסוריה.

תגובתה הצבאית של ארה"ב היתה מרשימה וראויה לשבח, אך הדממה האמריקאית במה שקשור להתקפה הרוסית מעוררת תמיהה. התקיפה הוכיחה שוב כי פוטין מנסה לפגוע באינטרסים אמריקאים בכל הזדמנות הנקרת לו, אפילו במחיר הסתכנות בעימות צבאי בין רוסיה לארה"ב.

בגדדי "ויתר על מנהיגות המדינה האיסלמית לאחר שנפצע בתקיפה מן האוויר"

מאת: ריצ'רד ספנסר, "טיימס", ביירות

מעלה את האפשרות שההתקפה הרוסית פגעה לכל הפחות במטרה. אלא שכאשר אישרו את הידיעות בשידור ב-CNN אמרו כי עדיין לא ברור מתי נפגע בגדדי ומיהו זה שפגע בו.

קולו של בגדדי נשמע לאחרונה בקליפ מוקלט שהועלה לרשת האינטרנט בספטמבר, ובו התייחס לאירועים שקרו מאזמותו-לכאורה. פקידי הממשל אמרו כי בגדדי נפצע באורח כה חמור שאילץ אותו לוותר על השליטה המבצעית היומיומית בארגון. עם זאת ציינו כי לדעתם הוא החלים בינתיים במידת-מה.

לדבריהם של אנשי הממשל העיראקי הוא טופל בבית חולים באזור הנתון לשליטת דאעש. באסרי אמר כי הוא אינו מסוגל להלך בלא עזרה, כמה מעצמותיו נשברו ובנוסף על כך הוא חולה בסוכרת.

קולונל רייאן דילון, דובר מבצע "החלטה נחושה", (Inherent Resolve) כפי שנקרא מאבקה של הקואליציה בראשה של ארה"ב נגד דאעש, אמר כי אין בידו שום מידע מוכח חדש לגבי מצבו של בגדדי. "אין בידינו ראיות ברורות לכך שאבו באקר אל בגדדי נהרג, לכן אנו מניחים שהוא עדיין חי", הסביר. עוד אמר כי נמשכים המאמצים לאתר את מנהיגי דאעש, בכללם בגדדי. "הקואליציה הצליחה לקרוע לגזרים את רשתותיה של דאעש ורודפת אחר מנהיגותה". אמר. "מאמצים אלה כלל לא חדלו."

עיראק פרסמה את הידיעות על הישרדותו-לכאורה של בגדדי בדיוק בזמן שבו שקלה את עתידה של מדינה שנקרעה לגזרים כתוצאה מהמערכה שלו נגד הממשלה. כך מסרה לוועידה של תורמים פוטנציאליים שהתכנסה בכוויית כי היא זקוקה ל-88.2 מיליארד דולר כדי לשקם את הערים והעיירות שנחרבו, במיוחד את מוסול, שמחציתה המערבית נהרסה לגמרי בשבועות האחרונים של הקרב על גירוש דאעש.

נמסר עוד כי נוצר צורך דחוף לשכן את התושבים בבתיים כמו גם לבנות מחדש את שדה התעופה של מוסול ולפתח מקומות עבודה שיהוו חלופה לתעשיית הנפט.

אבו באקר אל בגדדי אינו מסוגל להלך בלא עזרה, כך נמסר; בנוסף על כך ספג עוד כמה שברים בעצמותיו. לא ידוע היכן הותקף, גם לא מי היה התוקף.

מנהיגה של המדינה האיסלמית המתקראת "חליפות", אבו באקר אל בגדדי, עדיין חי, אך בשל פציעה חמורה במהלך תקיפה אווירית בשנה שעברה, לא היה מסוגל לנהל את ארגונו במשך חמישה חודשים – כך, על פי דיווחים עדכניים.

פקידי רשות אמריקאים ועיראקים שדבריהם צוטטו על ידי התקשורת העיראקית וכן ברשת CNN אמרו כי בגדדי נפצע קשה בחודש מאי אשתקד. הם ציינו כי המידע נאסף מפיהם של שבויי דאעש הנחקרים בימים אלה, וכי הם נשבו כאשר אותה "חליפות ערבית" החלה לקרוס.

"בידינו מידע שלא ניתן לסתור אותו וכן מסמכים ממקורות בתוך ארגון הטרור על כך שבגדדי עודנו חי וכי הוא מסתתר", אמר אבו עלי אל באסרי, ראש מחלקת הביון והלוחמה נגד-טרור במשרד הפנים העיראקי.

לדבריו בגדדי מסתתר באזור ג'אזירה, שטח מדברי במרכז של עמק הפרת במזרח סוריה, סמוך לגבולה עם עיראק. זו אחת מבין שלוש המובלעות בסוריה שבהן שולט דאעש, אף על פי שהיא מוקפת לגמרי על ידי טריטוריה שבה שולטת ממשלת עיראק מצד אחד, ומהצד האחר לוחמי הכוחות הסוריים הדמוקרטיים, שבראשם מנהיגות כורדית והם נהנים מתמיכתה של ארה"ב.

מקום הימצאו של בגדדי היה בגדר תעלומה במשך חודשים, בעת ששתי בירותיה הראשיות הקודמות של דאעש, מוסול בצפונה של עיראק וראקה, במזרחה של סוריה, נפלו בידי הכוחות הנתמכים על ידי ארה"ב ביולי ובאוקטובר, בהתאמה.

ביוני אשתקד, מסרו שלטונות רוסיה וסוריה כי להערכתם בגדדי נהרג בתקיפה אווירית ב-28 במאי. פקידי ממשל אמריקאים אמרו באותו זמן כי אין בידיהם שום ראיות המאפשרות לאושש את הדיווח, ואילו הרוסים לא מסרו מיהו מקור המידע שלהם.

המידע החדש שככל הנראה הפתיע את פקידי הרשות האמריקאים,